

Vergaderjaar 1993–1994

23 139

Wijziging van de Wet gemeenschappelijke regelingen in verband met aanpassing en uitbreiding van de bepalingen inzake verplichte samenwerking

Nr. 8

GEWIJZIGD VOORSTEL VAN WET

16 november 1993

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de Wet gemeenschappelijke regelingen te wijzigen in verband met aanpassing en uitbreiding van de bepalingen inzake verplichte samenwerking teneinde vrijblijvendheid bij de samenwerking tegen te gaan;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

De Wet gemeenschappelijke regelingen wordt gewijzigd als volgt:

A

Na artikel 10 wordt een artikel 10a toegevoegd, dat luidt:

Artikel 10a

1. De deelnemers aan een regeling waarbij gebruik is gemaakt van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 8, eerste of tweede lid, verlenen hun medewerking aan de uitvoering van besluiten die het bestuur van een openbaar lichaam of het gemeenschappelijk orgaan neemt in verband met de uitoefening van de aan dat bestuur of orgaan toegekende bevoegdheden.

2. Indien een deelnemer naar het oordeel van het bestuur van een openbaar lichaam of het gemeenschappelijk orgaan de in het eerste lid bedoelde medewerking niet of niet in voldoende mate verleent, kan het bestuur van het openbaar lichaam of het gemeenschappelijk orgaan namens en ten laste van de betrokken deelnemer een besluit uitvoeren of doen uitvoeren.

3. Alvorens over te gaan tot toepassing van het tweede lid, wordt het bestuur van de betrokken deelnemer in kennis gesteld van het daarop gerichte voornemen.

B

Hoofdstuk X, houdende de artikelen 99 tot en met 103, komt te luiden:

HOOFDSTUK X

Verplichte samenwerking

§ 1. Oplegging van een regeling

Artikel 99

1. Indien een zwaarwegend openbaar belang dat vereist, kunnen gedeputeerde staten gemeenten aanwijzen waarvan de besturen een gemeenschappelijke regeling moeten treffen ter behartiging van een of meer bepaalde belangen.

2. Een aanwijzing kan ook betreffen de verplichting tot wijziging of opheffing van een bestaande regeling, alsmede de verplichting tot toetreding tot of uittreden uit een bestaande regeling.

3. Alvorens een aanwijzing te geven, plegen gedeputeerde staten overleg met de besturen van de betrokken gemeenten. Bij een aanwijzing als bedoeld in het tweede lid, plegen gedeputeerde staten tevens overleg met het bestuur van het openbaar lichaam of het gemeenschappelijk orgaan dat bij de betreffende regeling is ingesteld. Het overleg duurt ten hoogste drie maanden, te rekenen vanaf de datum waarop gedeputeerde staten de betrokken besturen tot het voeren van overleg in de gelegenheid hebben gesteld.

4. Een aanwijzing die niet in overeenstemming is met een indeling als bedoeld in artikel 2, wordt slechts gegeven, indien in verband met de aard van het te behartigen belang of in verband met de schaal waarop het belang behartigd moet worden, afwijking van de indeling bijzonder aangewezen is.

5. Bij de aanwijzing stellen gedeputeerde staten een termijn binnen welke een regeling aan hen ter goedkeuring dient te zijn voorgelegd. Deze termijn bedraagt ten hoogste zes maanden.

Artikel 100

1. Gedeputeerde staten leggen uiterlijk binnen zes maanden na het verstrijken van de termijn, bedoeld in artikel 99, vijfde lid, een regeling op overeenkomstig de aanwijzing, bedoeld in artikel 99, eerste lid, indien geen regeling aan hen ter goedkeuring is voorgelegd of indien aan een voorgelegde regeling de goedkeuring is onthouden.

2. Een oplegging kan ook betreffen de oplegging van een wijziging of opheffing van een bestaande regeling, alsmede de oplegging van een toetreding tot of uittreding uit een bestaande regeling.

3. Alvorens een regeling op te leggen, horen gedeputeerde staten de besturen van de betrokken gemeenten over het ontwerp van de op te leggen regeling. Bij een oplegging als bedoeld in het tweede lid, horen gedeputeerde staten tevens het bestuur van het openbaar lichaam of het gemeenschappelijk orgaan dat bij de betreffende regeling is ingesteld.

4. Gedeputeerde staten nemen bij hun besluit tot oplegging met name in overweging, in hoeverre behartiging van de belangen, bedoeld in artikel 99, eerste lid, in het kader van een op te leggen afzonderlijke

regeling de voorkeur verdient boven behartiging daarvan in het kader van een regeling die zou ontstaan door integratie van de op te leggen regeling met een reeds goedgekeurde regeling.

Artikel 101

1. Onze Minister wie het aangaat treedt, in overeenstemming met Onze Minister van Binnenlandse Zaken, voor de toepassing van artikel 99 in de plaats van gedeputeerde staten indien het betreft een regeling tussen gemeenten die in meer dan één provincie liggen, doch niet in één of niet alle in eenzelfde provinciegrensoverschrijdend samenwerkingsgebied, bedoeld in artikel 2.

2. In het geval, bedoeld in het eerste lid, wordt een regeling opgelegd bij koninklijk besluit. Artikel 100 is van overeenkomstige toepassing.

3. Bij toepassing van het eerste lid pleegt Onze Minister wie het aangaat tevens overleg met gedeputeerde staten van de betrokken provincies.

Bij toepassing van het tweede lid worden zij tevens gehoord.

Artikel 102

1. Onze Minister wie het aangaat kan, in overeenstemming met Onze Minister van Binnenlandse Zaken, gedeputeerde staten uitnodigen tot het geven van een aanwijzing als bedoeld in artikel 99, eerste lid. Artikel 99, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

2. Een uitnodiging wordt niet gedaan dan nadat Onze Minister wie het aangaat gedeputeerde staten heeft gehoord.

3. Bij de uitnodiging stelt Onze Minister wie het aangaat een termijn binnen welke gedeputeerde staten een aanwijzing dienen te geven.

4. Indien niet binnen de termijn, bedoeld in het derde lid, door gedeputeerde staten een aanwijzing is gegeven, wordt een aanwijzing gegeven door Onze Minister wie het aangaat, in overeenstemming met Onze Minister van Binnenlandse Zaken. Artikel 99 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 103

1. Bij koninklijk besluit wordt een regeling overeenkomstig de aanwijzing, bedoeld in artikel 102, vierde lid, opgelegd, indien binnen zes maanden na de aanwijzing geen regeling ter kennisneming aan Onze Minister wie het aangaat en Onze Minister van Binnenlandse Zaken is gezonden of indien uit de ter kennisneming toegezonden regeling blijkt dat aan de aanwijzing onvoldoende gevolg is gegeven. Artikel 100, tweede en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

2. Alvorens een regeling wordt opgelegd hoort Onze Minister wie het aangaat de besturen van de betrokken gemeenten en gedeputeerde staten van de betrokken provincie over het ontwerp van de op te leggen regeling. Artikel 100, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. De voordracht tot oplegging wordt gedaan door of mede door Onze Minister van Binnenlandse Zaken.

4. Besluiten van gedeputeerde staten tot goedkeuring van besluiten tot wijziging of opheffing van, toetreding tot en uittreding uit regelingen die geheel of gedeeltelijk met toepassing van het eerste lid tot stand zijn gekomen, worden ter kennisneming gezonden aan Onze Minister wie het aangaat en Onze Minister van Binnenlandse Zaken.

Artikel 103a

De commissaris van de Koning treedt voor de toepassing van de artikelen 99 tot en met 103 in de plaats van gedeputeerde staten, indien het betreft een regeling uitsluitend tussen burgemeesters.

Artikel 103b

De aanwijzing, bedoeld in artikel 99, eerste lid, kan ook betreffen de deelneming van gemeenten aan een regeling als bedoeld in hoofdstuk V en hoofdstuk VIII, voor zover daaraan geen provincies deelnemen. De artikelen 99, derde tot en met vijfde lid, en 100 tot en met 103 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 103c

1. De aanwijzing, bedoeld in artikel 99, eerste lid, kan ook betreffen de deelneming van gemeenten aan een regeling als bedoeld in de hoofdstukken IV en VI, alsmede VIII, voor zover daaraan provincies deelnemen, met dien verstande dat de aanwijzing wordt gegeven door Onze Minister wie het aangaat, in overeenstemming met Onze Minister van Binnenlandse Zaken. Artikel 99, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

2. Bij de aanwijzing, bedoeld in het eerste lid, stelt Onze Minister wie het aangaat een termijn binnen welke een regeling ter kennisneming aan hem dient te worden gezonden. Artikel 103 is van overeenkomstige toepassing.

3. Bij toepassing van het eerste lid pleegt Onze Minister wie het aangaat tevens overleg met de besturen van de betrokken waterschappen, andere openbare lichamen en rechtspersonen. Bij toepassing van het tweede lid worden deze besturen tevens gehoord.

Artikel 103d

Voor de toepassing van de artikelen 103b en 103c wordt onder oplegging van een regeling begrepen de oplegging van een toetreding tot en een uittreding uit een bestaande regeling.

Artikel 103e

Voor zover in dit hoofdstuk niet anders is bepaald, is bij de oplegging van een regeling het bepaalde in hoofdstuk I, dan wel IV, V, VI of VIII van toepassing.

Artikel 103f

1. Tegen een besluit tot aanwijzing als bedoeld in de artikelen 99, eerste lid, 102, vierde lid, 103b en 103c, eerste lid, kan een belanghebbende beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

2. Tegen een besluit tot oplegging als bedoeld in de artikelen 100, eerste lid, 101, tweede lid, en 103, eerste lid, kan een belanghebbende beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

3. Indien tegen een besluit tot oplegging bezwaar kan worden gemaakt of beroep kan worden ingesteld, kan dat bezwaar of beroep geen grond vinden in bezwaar of beroep tegen het aanwijzingsbesluit.

Artikel 103g

1. Indien naar het oordeel van gedeputeerde staten het bestuur van een openbaar lichaam of het gemeenschappelijk orgaan tekortschiet in de uitoefening van een aan dat bestuur of orgaan krachtens een regeling toegekende bevoegdheid of opgedragen taak, kunnen gedeputeerde staten aan dat bestuur of orgaan een aanwijzing geven die inhoudt dat het bestuur of het orgaan die bevoegdheid of taak uitoefent op de wijze als in de aanwijzing bepaald.

2. Een aanwijzing wordt niet gegeven dan nadat gedeputeerde staten het bestuur van het openbaar lichaam of het gemeenschappelijk orgaan hebben gehoord.

3. Bij de aanwijzing stellen gedeputeerde staten een termijn binnen welke het bestuur van het openbaar lichaam of het gemeenschappelijk orgaan aan de aanwijzing moet voldoen.

Artikel 103h

Indien het bestuur van een openbaar lichaam of het gemeenschappelijk orgaan niet binnen de termijn, bedoeld in artikel 103g, derde lid, gevolg geeft aan de aanwijzing oefenen gedeputeerde staten de desbetreffende bevoegdheid of taak uit namens het bestuur van dat openbaar lichaam of het gemeenschappelijk orgaan en ten laste van dat openbaar lichaam of dat gemeenschappelijk orgaan. Gedeputeerde staten kunnen zonodig de bevoegdheid of taak op gelijke wijze doen uitoefenen.

Artikel 103i

1. Voor de toepassing van de artikelen 103g en 103h zijn, indien het betreft een regeling tussen gemeenten die in meer dan één provincie liggen, doch niet in één of niet alle in eenzelfde provinciegrensoverschrijdend samenwerkingsgebied, bedoeld in artikel 2, gedeputeerde staten bevoegd van de provincie waarin de plaats van vestiging van het openbaar lichaam of het gemeenschappelijk orgaan is gelegen.

2. Gedeputeerde staten horen bij toepassing van het eerste lid gedeputeerde staten van de andere betrokken provincies.

Artikel 103j

1. Onze Minister wie het aangaat kan, in overeenstemming met Onze Minister van Binnenlandse Zaken, gedeputeerde staten uitnodigen tot het geven van een aanwijzing als bedoeld in artikel 103g, eerste lid.

2. Een uitnodiging wordt niet gedaan dan nadat Onze Minister wie het aangaat gedeputeerde staten en het bestuur van het openbaar lichaam of het gemeenschappelijk orgaan heeft gehoord.

3. Bij de uitnodiging stelt Onze Minister wie het aangaat een termijn binnen welke gedeputeerde staten een aanwijzing dienen te geven.

4. Indien binnen de termijn, bedoeld in het derde lid, door gedeputeerde staten geen aanwijzing is gegeven, wordt een aanwijzing gegeven door Onze Minister wie het aangaat, in overeenstemming met Onze Minister van Binnenlandse Zaken. De artikelen 103g, tweede en derde lid, en 103h zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 103k

De commissaris van de Koning treedt voor de toepassing van de artikelen 103g tot en met 103j in de plaats van gedeputeerde staten, indien het betreft een regeling uitsluitend tussen burgemeesters.

Artikel 103l

De aanwijzing, bedoeld in artikel 103g, eerste lid, en de uitoefening, bedoeld in artikel 103h, kunnen betrekking hebben op een regeling als bedoeld in hoofdstuk I, dan wel een regeling als bedoeld in hoofdstuk V en hoofdstuk VIII, voor zover daaraan geen provincies deelnemen, dan wel een regeling als bedoeld in hoofdstuk IX, voor zover daaraan een gemeente deelneemt.

Artikel 103m

Tegen een aanwijzing als bedoeld in de artikelen 103g, eerste lid, en 103j, vierde lid, kan een belanghebbende beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

ARTIKEL II

Met ingang van de datum waarop de Gemeentewet in werking treedt, komt artikel 21 van de Wet gemeenschappelijke regelingen te luiden als volgt:

Artikel 21

1. De leden van het bestuur van een openbaar lichaam of van het gemeenschappelijk orgaan kunnen een tegemoetkoming in de kosten en, voor zover zij niet de functie van wethouder, burgemeester of secretaris vervullen, een vergoeding voor hun werkzaamheden ontvangen. Deze tegemoetkoming en vergoeding worden bij de regeling, of krachtens de regeling door het algemeen bestuur van het openbaar lichaam of het gemeenschappelijk orgaan, vastgesteld. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen hieromtrent nadere regels worden gesteld. De hoogte van de vergoeding staat in redelijke verhouding tot de aan het lidmaatschap verbonden werkzaamheden, mede rekening houdende met de vergoeding voor werkzaamheden welke het bestuurslid ontvangt uit hoofde van zijn lidmaatschap van de raad.

2. In afwijking van het eerste lid kunnen, in het geval dat aan artikel 44, vijfde lid, van de Gemeentewet toepassing wordt gegeven, leden van het bestuur van een openbaar lichaam of van het gemeenschappelijk orgaan, bedoeld in het eerste lid, die de functie van wethouder vervullen, een vergoeding voor hun werkzaamheden ontvangen. De tweede en derde volzin van het eerste lid zijn van overeenkomstige toepassing.

3. Het algemeen bestuur van een openbaar lichaam of het gemeenschappelijk orgaan kan voorts bij de regeling of krachtens de regeling een tegemoetkoming in of vergoeding van bijzondere kosten en andere financiële voorzieningen vaststellen die verband houden met de vervulling van het lidmaatschap van het bestuur van een openbaar lichaam of van het gemeenschappelijk orgaan. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen hieromtrent nadere regels worden gesteld.

4. Een besluit van het algemeen bestuur van het openbaar lichaam of van het gemeenschappelijk orgaan als bedoeld in het eerste, tweede en derde lid wordt aan gedeputeerde staten gezonden.

5. Artikel 99 van de Gemeentewet is van overeenkomstige toepassing.

ARTIKEL III

Ten aanzien van aanwijzings-, opleggings- en uitnodigingsbesluiten die zijn genomen voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet, blijven de regels zoals die gelden voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet van toepassing.

ARTIKEL IV

Artikel 10.14 van de Wet milieubeheer, zoals deze komt te luiden indien het bij koninklijke boodschap van 17 augustus 1989 ingediende voorstel van wet tot uitbreiding en wijziging van de Wet milieubeheer (afvalstoffen) (21 246) tot wet wordt verheven en in werking treedt, wordt als volgt gewijzigd:

1. De laatste volzin van het eerste lid vervalt.
2. Het tweede lid vervalt.
3. Het derde lid wordt vernummerd tot tweede lid. De laatste volzin van het tweede lid vervalt.

ARTIKEL V

De Distributiewet wordt als volgt gewijzigd:
In de derde volzin van artikel 12, derde lid, wordt «103» vervangen door: 103I.

ARTIKEL VI

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,